

200703741/1.

Datum uitspraak: 25 juli 2007

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellante,

tegen de uitspraak in zaak no. AWB 06/8685 van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Haarlem, van 20 april 2007 in het geding
tussen:

appellante

en

de Staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 20 januari 2006 heeft de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie een aanvraag van appellante om haar een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 20 april 2007, verzonden op 3 mei 2007, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Haarlem, het daartegen door appellante ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellante bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 30 mei 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 12 juni 2007 heeft de Staatssecretaris van Justitie een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. P.B.M.J. van der Beek-Gillesen, Lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. S.P.M. Zwinkels, ambtenaar van Staat.

w.g. Van der Beek-Gillesen
Lid van de enkelvoudige kamer

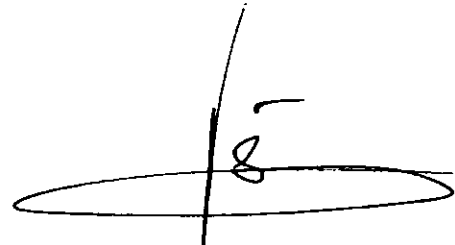
w.g. Zwinkels
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 25 juli 2007

309-501.

Verzonden: 25 juli 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line across the middle.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

uitspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Sector bestuursrecht

Nevenzittingsplaats Haarlem

zaaknummer: AWB 06 / 8685

uitspraak van de enkelvoudige kamer voor vreemdelingenzaken van 20 april 2007

in de zaak van:

geboren op   van Kameroense nationaliteit,
eiseres,
gemachtigde: mr. M. Woudwijk, advocaat te Amsterdam,

tegen:

de staatssecretaris van Justitie,
verweerder,
gemachtigde: mr. R.M. ter Hart, werkzaam bij de Immigratie- en Naturalisatiedienst te
's-Gravenhage.

1. Procesverloop

- 1.1 Eiseres heeft op 3 juni 2003 een aanvraag ingediend tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd. Verweerder heeft de aanvraag bij besluit van 20 januari 2006 afgewezen. Eiseres heeft tegen dit besluit op 16 februari 2006 beroep ingesteld.
- 1.2 Verweerder heeft een verweerschrift ingediend.
- 1.3 De openbare behandeling van het geschil heeft plaatsgevonden op 9 maart 2007. Eiseres is in persoon verschenen, bijgestaan door haar gemachtigde. Verweerder is vertegenwoordigd door zijn gemachtigde.
- 1.4 De rechtbank heeft het onderzoek ter zitting geschorst om verweerder in de gelegenheid te stellen ingevolge artikel 83, derde lid, Vreemdelingenwet 2000 (Vw) schriftelijk te reageren op de door eiseres bij brief van 26 februari 2007 ingeroepen feiten en omstandigheden. Bij brief van 16 maart 2007 heeft verweerder zich uitgelaten. De gemachtigde van eiseres heeft bij brief van 16 maart 2007 gereageerd. De rechtbank heeft vervolgens, met toestemming van partijen, bepaald dat nader onderzoek ter zitting achterwege blijft en het onderzoek gesloten.

zaaknummer: AWB 06 / 8685

2

---

2. Overwegingen

- 2.1 In beroep toetst de rechtbank het bestreden besluit aan de hand van de voorgedragen beroepsgronden op rechtmatigheid en ambtshalve aan voorschriften van openbare orde.
- 2.2 Ingevolge artikel 29, eerste lid, Vw kan een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd onder meer worden verleend aan de vreemdeling:
  - a. die verdragsvluchteling is;
  - b. die aannemelijk heeft gemaakt dat hij gegronde redenen heeft om aan te nemen dat hij bij uitzetting een reëel risico loopt om te worden onderworpen aan folteringen, aan onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen;
  - c. van wie naar het oordeel van verweerder op grond van klemmende redenen van humanitaire aard die verband houden met de redenen van zijn vertrek uit het land van herkomst, in redelijkheid niet kan worden verlangd dat hij terugkeert naar het land van herkomst.
- 2.3 Ingevolge artikel 31 Vw wordt een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd afgewezen indien de vreemdeling niet aannemelijk heeft gemaakt dat zijn aanvraag is gegrond op omstandigheden die, hetzij op zichzelf, hetzij in verband met andere feiten, een rechtsgrond voor verlening vormen.
- 2.4 Eiseres heeft ter onderbouwing van haar aanvraag het volgende aangevoerd. De oom van eiseres was lid van de Southern Cameroon National Council (SCNC). Eiseres is vanaf de dood van haar vader in 1975 bij haar oom opgegroeid, waardoor haar oom als haar vader werd gezien. Omwille van de politieke activiteiten van haar oom is eiseres in Kameroen ontslagen bij de examencommissie van een middelbare school en is eiseres niet toegelaten tot de lerarenopleiding. Er hebben vier huisbezoeken in het huis van haar oom plaatsgevonden, waarbij eiseres naar de verblijfplaats van haar oom werd gevraagd en eiseres werd opgesloten en mishandeld. De aanstaande echtgenoot van eiseres is in 2000 verongelukt. De vader van de aanstaande echtgenoot van eiseres (hierna: de vader) wilde vervolgens met eiseres trouwen. De vader heeft eiseres, nadat zij weigerde met hem te trouwen, verschillende malen bedreigd, verkracht en hekserij op eiseres toegepast.
- 2.5 Verweerder heeft zich - kort samengevat - op de volgende standpunten gesteld. Verweerder gaat uit van de geloofwaardigheid van het asielaas van eiseres. Niet is gebleken dat eiseres in de bijzondere negatieve belangstelling staat van de autoriteiten in het land van herkomst en niet is aannemelijk gemaakt dat eiseres bij terugkeer om enigerlei reden vervolging in de zin van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen (hierna: verdrag) te verwachten heeft. Evenmin heeft eiseres aannemelijk gemaakt dat zij gegronde redenen heeft om aan te nemen dat zij bij uitzetting een reëel risico loopt om te worden onderworpen aan folteringen, aan onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen in de zin van artikel 3 Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (EVRM). Derhalve komt eiseres niet in aanmerking voor een vergunning op grond artikel 29, eerste lid, aanhef en onder a of b, Vw. Niet is gebleken dat het vertrek van eiseres uit het land van herkomst verband houdt met zodanige traumatische ervaringen dat van haar niet kan worden verwacht terug te keren naar het land van herkomst. Ook is niet gebleken van feiten of omstandigheden die duiden op bijzondere individuele

zaaknummer: AWB 06 / 8685

3

klemmende redenen van humanitaire aard. Eiseres komt om die redenen evenmin in aanmerking voor een verblijfsvergunning op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder c, Vw.

- 2.6 Eiseres heeft hier - kort samengevat - het volgende tegen aangevoerd. Eiseres heeft aannemelijk gemaakt dat zij in verband met de politieke activiteiten van haar oom bij terugkeer naar haar land van herkomst persoonlijk te vrezen heeft voor vervolging in de zin van het verdrag door de autoriteiten van dat land. Daarnaast heeft zij aannemelijk gemaakt dat zij gegronde redenen heeft om aan te nemen dat zij bij terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico loopt door de Kameroense autoriteiten en de vader te worden behandeld op een wijze die in strijd is met artikel 3 EVRM. Voorts kan van eiseres vanwege de in het land van herkomst door haar ondergane en door de vader verrichte verkachtingen en hekserij in redelijkheid niet worden verlangd terug te keren naar Kameroen.
- Eiseres heeft op grond van het vorenstaande gesteld in aanmerking te komen voor een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd op grond van de a, b, dan wel c-grond van artikel 29, eerste lid, Vw.

De rechtbank overweegt als volgt.

- 2.7 In het licht van het beroep van eiseres op artikel 29, eerste lid, aanhef en onder a, Vw dient te worden beoordeeld of verweerder zich op het standpunt heeft kunnen stellen dat eiseres niet aannemelijk heeft gemaakt dat zij vanwege de politieke activiteiten van haar oom in de bijzondere negatieve belangstelling staat van de Kameroense autoriteiten. De rechtbank beantwoordt die vraag bevestigend en overweegt daartoe het volgende.
- 2.8 In de eerste plaats heeft verweerder kunnen overwegen dat niet ingezien kan worden dat eiseres door de Kameroense autoriteiten als dochter van haar oom werd aangezien, nu eiseres zich had kunnen legitimeren met het identiteitsbewijs waarover zij heeft beschikt. De stelling van eiseres dat de autoriteiten niet naar haar identiteitsbewijs vroegen, kan niet tot een ander oordeel leiden. Niet valt in te zien dat eiseres niet op eigen initiatief haar identiteitsbewijs aan de autoriteiten had kunnen tonen. Vervolgens blijkt uit de verklaringen die eiseres tijdens het nader gehoor heeft afgelegd weliswaar dat zij gedurende de periode 1990 - 2001 tijdens verblijf in de woning van haar oom door mensen van de overheid vier maal is mishandeld, waarbij zij soms klappen kreeg en soms uren lang in een kamer is opgesloten. Uit haar verklaringen blijkt echter ook dat zij gedurende voornoemde periode lange periodes niet bij haar oom heeft gewoond en dat zij gedurende die periodes niet is lastiggevalen door de Kameroense autoriteiten, hetgeen er op duidt dat destijds alleen haar oom en niet ook eiseres zelf in de persoonlijke aandacht stond van de Kameroense autoriteiten.
- Voorts heeft verweerder zich op het standpunt kunnen stellen dat eiseres niet aannemelijk heeft gemaakt dat de negatieve aandacht voor haar persoon van de Kameroense autoriteiten blijkt uit het feit dat ze niet toegelaten is tot de lerarenopleiding en is ontslagen bij de examencommissie, en dat deze feiten verband hielden met de politieke activiteiten van haar oom. Eiseres heeft ter staving van dit gestelde causale verband geen bewijsstukken overgelegd. Haar enkele verwijzing in de zienswijze naar een brief van Amnesty International van 24 juni 2003, waarop in het bestreden besluit niet uitdrukkelijk is gereageerd, kan niet leiden tot een ander oordeel. Uit die brief blijkt immers niet dat familieleden van SCNC leden in de negatieve

zaaknummer: AWB 06 / 8685

4

belangstelling staan van de Kameroense autoriteiten, wanneer die familieleden niet ook zelf lid zijn van de SCNC of sympathisant zijn van de SCNC.

- 2.9 Nu eiseres niet aannemelijk heeft gemaakt dat zij in de bijzondere negatieve aandacht staat van de Kameroense autoriteiten en niet heeft betwist dat de negatieve aandacht van de vader niet is te herleiden tot een vervolgingsgrond in de zin van het verdrag, heeft verweerder eiseres terecht geen verblijfsvergunning verleend ingevolge artikel 29, eerste lid, aanhef en onder a, Vw.
- 2.10 Vervolgens dient te worden beoordeeld of verweerder eiseres terecht geen verblijfsvergunning heeft verleend ingevolge artikel 29, eerste lid, aanhef en onder b, Vw.
- 2.11 Nu, zoals hierboven is overwogen, eiseres niet aannemelijk heeft gemaakt dat zij in de bijzondere negatieve aandacht staat van de Kameroense autoriteiten heeft eiseres evenmin aannemelijk gemaakt dat zij bij uitzetting gegronde redenen heeft om aan te nemen dat zij bij uitzetting een reëel risico loopt om door die autoriteiten te worden onderworpen aan een behandeling die in strijd is met artikel 3 EVRM.
- 2.12 Voor wat betreft de vrees van eiseres voor een met artikel 3 EVRM strijdige behandeling door de vader overweegt de rechtbank het volgende. Ingevolge vaste jurisprudentie van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (bijvoorbeeld de uitspraak van 3 oktober 2003, 200305159/1) mag van een vreemdeling worden gevergd dat hij zich, alvorens hij zijn land van herkomst verlaat om elders bescherming te zoeken, tot de autoriteiten van dat land wendt om bescherming te krijgen, tenzij dit voor hem gevaarlijk of bij voorbaat zinloos is. Indien dit niet aannemelijk is gemaakt, kan slechts het tevergeefs invoeren van de bescherming van de autoriteiten ertoe leiden dat moet worden aangenomen dat de autoriteiten van het land van herkomst niet bereid of niet in staat zijn bescherming te bieden.
- Eiseres heeft niet betwist dat zij tegen de hekserij dan wel daadwerkelijke verkrachtingen door de vader niet de bescherming heeft ingeroepen van de Kameroense autoriteiten dan wel de non-gouvernementele organisaties (NGO's) in Kameroen. Evenals verweerder is de rechtbank van oordeel dat eiseres niet aannemelijk heeft gemaakt dat het invoeren van de bescherming van de Kameroense autoriteiten dan wel NGO's tegen deze misdrijven gevaarlijk of op voorhand zinloos zou zijn geweest. De enkele verwijzing door eiseres naar passages in het algemeen ambtsbericht van de Minister van Buitenlandse Zaken inzake Kameroen van mei 2004 op bladzijde 37 (*"hoewel vrouwen in geval van huiselijk geweld de hulp van de overheid kunnen invoeren, is het echter niet gegarandeerd dat vrouwen bescherming zullen verkrijgen"*) en bladzijde 41 (*"Vooral op het platteland hebben meisjes te maken met gedwongen huwelijken. In hoeverre een meisje de bescherming van de overheid kan invoeren in het geval van gedwongen uithuwelijken is niet bekend"*) is onvoldoende. Uit die passages blijkt immers alleen dat bescherming van de Kameroense autoriteiten tegen huiselijk geweld niet gegarandeerd is, maar niet dat het invoeren van de bescherming door die autoriteiten of in Kameroen actieve NGO's tegen hekserij en verkrachting gevaarlijk of op voorhand zinloos is.
- 2.13 Gelet op hetgeen in de rechtsoverwegingen 2.11 en 2.12 is overwogen dient de in rechtsoverweging 2.10 opgeworpen vraag bevestigend te worden beantwoord.

zaaknummer: AWB 06 / 8685

5

- 2.14 Ten aanzien van het beroep op artikel 29, eerste lid, aanhef en onder c, Vw overweegt de rechtbank het volgende.
- 2.15 In C1/4.4 Vreemdelingencirculaire 2000 (Vc) heeft verweerder beleidsregels neergelegd met betrekking tot de toepassing van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder c, Vw. Op grond van die beleidsregels komt een vreemdeling onder meer voor een verblijfsvergunning in aanmerking wanneer is voldaan aan de voorwaarden van het in C1/4.4.2.1 tot en met 4.4.2.3 Vc beschreven traumatabeleid. Het traumatabeleid ziet op gevallen waarin de persoonlijke beleving van bepaalde – limitatief opgesomde – gebeurtenissen voor een asielzoeker zodanig traumatiserend zijn geweest, dat van hem of haar niet verlangd kan worden terug te keren naar het land van herkomst. Als zodanige gebeurtenissen worden – onder meer – genoemd marteling, ernstige mishandeling of verkrachting van betrokkene. In het traumatabeleid is vervolgens neergelegd dat de handelingen moeten zijn verricht van overheidswege, door politieke of militante groeperingen die de feitelijke macht uitoefenen in het land van herkomst of een deel daarvan, of door groeperingen waartegen de overheid niet in staat is of niet willens is bescherming te bieden.
- 2.16 Eiseres heeft zich op het standpunt gesteld dat zij in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning op grond van het hierboven bedoelde traumatabeleid. Onder verwijzing naar hetgeen hierboven is overwogen met betrekking tot het beroep van eiseres op de b-grond van artikel 29, eerste lid, Vw, is de rechtbank van oordeel dat verweerder zich terecht op het standpunt gesteld dat eiseres niet voldoet aan alle voorwaarden van het traumatabeleid, omdat zij niet aannemelijk heeft gemaakt dat de Kameroense overheid niet in staat is of niet willens is bescherming te bieden tegen de problemen die eiseres met de vader heeft gehad.
- 2.17 Derhalve heeft verweerder op goede gronden geweigerd eiseres een verblijfsvergunning te verlenen op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder c, Vw.
- 2.18 De rechtbank zal het beroep ongegrond verklaren.
- 2.19 Er is geen grond een van de partijen te veroordelen in de door de andere partij gemaakte proceskosten.

3. Beslissing

De rechtbank:

verklaart het beroep ongegrond.

Deze uitspraak is gedaan door mr. L.M. Kos, rechter, en op 20 april 2007 in het openbaar uitgesproken, in tegenwoordigheid van mr. H. van Kamperdijk, griffier.

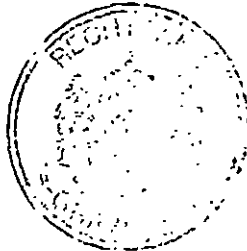
zaaknummer: AWB 06 / 8685

6

afschrift verzonden op: 03 MEI 2007

Coll: **Rechtsmiddel**

Partijen kunnen tegen deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC, 's-Gravenhage. Het hoger beroep moet ingesteld worden door het indienen van een beroepschrift, dat een of meer grieven bevat, binnen vier weken na verzending van de uitspraak door de griffier. Bij het beroepschrift moet worden gevoegd een afschrift van deze uitspraak.

Verzonden door de griffier
aan de Raad van State, 's-Gravenhage

W.G. Plein 310
1054 SG Amsterdam

T +31(0)20 412 17 32

F +31(0)20 412 17 95

www.rswadvocaten.nl

Raad van State
Postbus 16113
2500 BC 'S-GRAVENHAGE

Per fax: 070-3651380

RAAD VAN STATE	
3212	INGEKOMEN
B	30 MEI 2007
ZAAKNR.	3741
AAN:	V2
BEHANDELD: DD:	PAR:

Amsterdam, 30 mei 2007

Betreft : / hoger beroepschrift
Ons kenmerk : 0400191/WW/ww
Kenmerken : 06/8685 en 0302.14.4050

Geeft eerbiedig te kennen.

Appellant kiest te dezer zake woonplaats te Amsterdam, WG plein 310, 1054 SG, ten kantore van Ross, Spapens & Woudwijk advocaten.

Mr M. Woudwijk verklaart hierbij, met recht van vervanging, bepaaldelijk gevolmachtigd te zijn tot het indienen van het onderhavige hoger beroepschrift.

Appellant stelt hoger beroep in tegen de uitspraak van de President van de Arrondissementsrechtbank 's-Gravenhage, zittinghoudende te Haarlem, sector bestuursrecht, Vreemdelingenkamer, Reg.nr 06/8685, d.d. 20 april 2007, verzonden op 3 mei 2007. Een kopie van het afschrift van deze uitspraak treft u hierbij aan als productie 1.

Grief I

Appellant kan zich niet verenigen met de overweging 2.7 en 2.8 van de uitspraak.

Gronden waarop appellant zich met voorgaande niet kan verenigen:

De rechtbank overweegt dat niet valt in te zien dat appellante niet op eigen initiatief haar identiteitsbewijs aan de autoriteiten had kunnen tonen. De rechtbank heeft hier miskend dat zelfs al zou zij haar identiteitsbewijs tonen aan de autoriteiten, zij zal worden gezien als een kind van haar oom. Daarvoor maakt het voor hen niet uit dat zij niet een echte dochter is. Het laten zien van een identiteitsbewijs maakt dus niet uit. Zoals al in het beroep is aangevoerd gaan ze er gewoon vanuit dat zij de dochter is omdat zij door hem wordt verzorgd. Bovendien is opgemerkt dat zij niet zeggen waarom zij problemen veroorzaken. Zij zeggen dus niet dat ze haar mishandelen omdat zij de dochter is van de oom. Dat maakt hen ook helemaal niet uit. Er is onvoldoende rekening gehouden met hetgeen is aangevoerd. De rechtbank heeft de uitspraak dan ook onvoldoende gemotiveerd.

Verder wordt er in de overweging 2.8 overwogen dat hetgeen zij naar voren heeft gebracht er op duidt dat destijds alleen haar oom en niet ook eiseres zelf in de persoonlijke aandacht stond. Appellante kan zich hiermee niet verenigen. Zij is zelf, zoals de rechtbank ook erkent, mishandeld door de autoriteiten. Daarnaast heeft ze problemen gekregen als het ontslag en problemen met de lerarenopleiding. Daarover wordt geoordeeld dat er geen bewijsstukken zijn overgelegd ter staving van het causale verband. Echter appellante is van mening dat nu blijkt dat ze lastig is gevallen door de autoriten vanwege haar oom en daarnaast uit algemene informatie blijkt hoe er met SCNC-leden wordt omgegaan, van haar niet gevergd kan worden bewijsstukken te tonen. Het is evident dat het te maken heeft met de activiteiten voor de SCNC. Nu zij bovendien gevolgd wordt in haar relaas kan niet gevraagd worden dit deel van haar relaas met bewijsstukken te onderbouwen. Het komt immers overeen met hetgeen bekend is over SCNC. Zij heeft een artikel van de SFH (zie de aanvullende gronden van 26 februari 2007) overgelegd waaruit ook blijkt dat toevallige aanwezigen werden gearresteerd. Hieruit blijkt wel dat het voor negatieve aandacht van de autoriteiten voldoende is als je door een familielid wordt gelieerd aan de SCNC. De rechtbank miskent door overweging 2.8 dat er argumenten zijn ingebracht tegen de argumenten van de IND waarmee onvoldoende rekening is gehouden. De rechtbank had dan ook dienen te concluderen dat het besluit onvoldoende was gemotiveerd. Verweerder heeft zich dan ook niet op het standpunt kunnen stellen dat appellante niet in aanmerking komt voor een vergunning op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder a Vw vanwege de negatieve aandacht voor appellante van de Kameroense autoriteiten.

Grief II

Appellant kan zich niet verenigen met de overweging 2.9 van de uitspraak.

Gronden waarop appellant zich met voorgaande niet kan verenigen:

Appellante kan zich er zoals uit het voorgaande blijkt niet mee verenigen dat er wordt geoordeeld dat eiseres niet aannemelijk heeft gemaakt dat zij in de bijzondere negatieve aandacht staat van de Kameroense autoriteiten. Zij werd immers meerdere keren mishandeld waarvan ook door de IND wordt uitgegaan. Verder wil zij verwijzen naar hetgeen hiervoor is overwogen in grief I.

Grief III

Appellant kan zich niet verenigen met de overweging 2.11 van de uitspraak.

Gronden waarop appellant zich met voorgaande niet kan verenigen:

Appellante kan zich niet verenigen met de conclusie dat zij bij uitzetting geen reëel risico loopt om door de autoriteiten te worden onderworpen aan een behandeling die in strijd is met artikel 3 EVRM. Appellante wil hierbij verwijzen naar hetgeen zij heeft overwogen in grief I en hierna in grief IV.

Grief IV

Appellant kan zich niet verenigen met de overweging 2.12 en 2.13 van de uitspraak.

Gronden waarop appellant zich met voorgaande niet kan verenigen:

Hier wordt door de rechtbank overwogen dat zij van oordeel is dat appellante niet aannemelijk heeft gemaakt dat het invoeren van de bescherming van de Kameroense autoriteiten dan wel NGO's tegen de misdragingen op voorhand zinloos zou zijn geweest. Appellante wil hierbij opmerken dat de rechtbank hierbij miskent dat appellante al reeds heeft gedaan wat logischerwijs van haar verwacht mocht worden.

Zij is naar de tribe council geweest zoals zij reeds eerder heeft aangevoerd (zie ook beroep overweging 8). Dit is niet meegenomen in de beoordeling door de rechtbank. In het geval van appellante kan het vragen van bescherming dus wel degelijk als zinloos worden gezien daar zij reeds hetgeen had gedaan dat in haar land gebruikelijk is met dit soort problemen namelijk naar de tribe council stappen. Er had door de rechtbank dan ook tot de conclusie gekomen dienen te worden dat de beschikking op dit punt onvoldoende was gemotiveerd dan wel in strijd was met de vereiste zorgvuldigheid. Appellante kan zich dan ook niet verenigen met de conclusie die in 2.13 wordt getrokken. Wel degelijk had appellante een vergunning verleend dienen te worden ingevolge artikel 29, eerste lid, aanhef en onder b Vw.

Grief V

Appellant kan zich niet verenigen met de overweging 2.16 en 2.17 van de uitspraak.

Gronden waarop appellant zich met voorgaande niet kan verenigen:

Appellante merkt op dat de rechtbank onterecht heeft overwogen dat appellante niet voldoet aan de voorwaarden van het traumatabeleid omdat zij wel degelijk aannemelijk heeft gemaakt dat de Kameroense overheid niet in staat is of niet willens is bescherming te bieden tegen de problemen die appellante met de vader heeft gehad. Appellante is dan ook van mening dat verweerder dan ook op onjuiste gronden geweigerd heeft aan appellante een verblijfsvergunning te verlenen op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder c, Vw.

Grief VI

Appellant kan zich niet verenigen met de overweging 2.18 van de uitspraak.

Gronden waarop appellant zich met voorgaande niet kan verenigen:

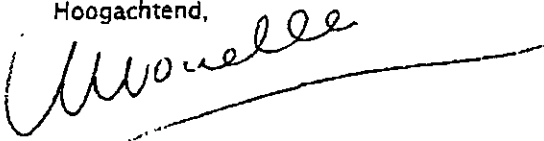
Gezien hetgeen in de eerdere grieven is gesteld kan appellant zich er niet mee verenigen dat de rechtbank het beroep ongegrond heeft verklaard.

De grieven dienen in onderlinge samenhang te worden behandeld.

Petitum

Op grond van vorenstaande verzoekt appellante u het hoger beroep gegrond te verklaren, de bestreden uitspraak te vernietigen en de Minister te veroordelen in de proceskosten.

Hoogachtend,

Mr. M. Woudwijk

cc. GCPV